

1969
315

АРХИВ

Төмүр Елчин

сөзлэг
нэгмэлэг
нағыллаг
лајлалаг

кэнчлик

7-6-2
21-69j

33071

„СӨЗЛӘР“
КИТАБЫНДАН

КӨЗЛӘР

— Билирсәнми көз нәдир?
Бу балача сөз нәдир?

Нә, күлүрсән...

Билирсән,—демәк.

Де көрәк!

— Адам көзү,

Нејван көзү,

Гуш көзү.

Бахмаг үчүн,

Көрмәк үчүн

Дүзәлдибләр бу сөзү.

— Сонра бәс?

— Билмирәм.

— Сәһәрин дә көзү вар,

Құнәшлә бир ачылар.

Көзлүләрә көстәрәр
Һәр шеји.
Булағын да,
Гүјунун да қөзү вар,
Тутулса о, гурујар,
Тамам кәсиләр сују,
Олар—кор гују.
Жәгин ки, сән
Көрмүсән
Тәк көзлү, ики көзлү,
Чох көзлү пәнчәрәләр.
Һәр көзүндән көрүнәр
Бизим дағлар, дәрәләр.
Шкафын да,
Столун да,
Мәнзилин дә қөзү вар.
Кимин белә сөзү вар?

ДИЗ-ДИЗЛИК

— Ушүйүргүк,
Утанаңырг
Икимиз—ики диз.
— Бир иш вармы
Бурда бизлик?
— Тез қејдириң
Бизә дизлик!

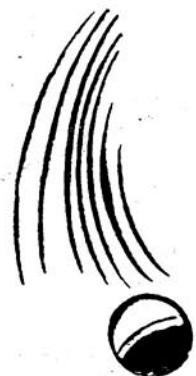
ИКИ ТОП

БИРИНЧИ ТОП

Командириң әмри қәлди,
Атылды топ.
Жер титрәди, қөј титрәди:
— Қурр, қурр!!!

ИКИНЧИ ТОП

Тор үстүндән атылды топ,
Тутулду топ.
— Нә дурмусан, нә дурмусан?!
Вурр, вурр!!!

САЧ-САЧАГ

Гыврым сачыны
Дарады Нәркиз.
Өз сачы кими
Гарады Нәркиз.

Сорушдум ондан
„Сачаг“ сөзүнү.
Балача Нәркиз
Дөјдү көзүнү.

Нәнә шалыны
Верди Нәркизә:
—Сачағы бурда
Сән көстәр бизә.

Сача охшады
Шалын сачағы.
Белә өјрәтди
Нәнә ушағы.

ГУШГОВАН

Башында вар
Папағы—
Ири газан
Гапағы.
Әјниндә
Жөһнә пенчәк.
Әлиндә
Жыртыг әлчәк.
Гарғалары,
Сәрчәләри

Горхудур,
Дәстәләри,
Тәкчәләри
Горхудур.
Сәһәр-ахшам
Ојагдыр
Гушгован.
Чох да ки,
Тәкајагдыр
Гушгован.

КЕЧИМ

Кечим, ај кечим,
Сүд вер—
 бир ичим,
 бир гуртум,
 бир удум.
Веричим!

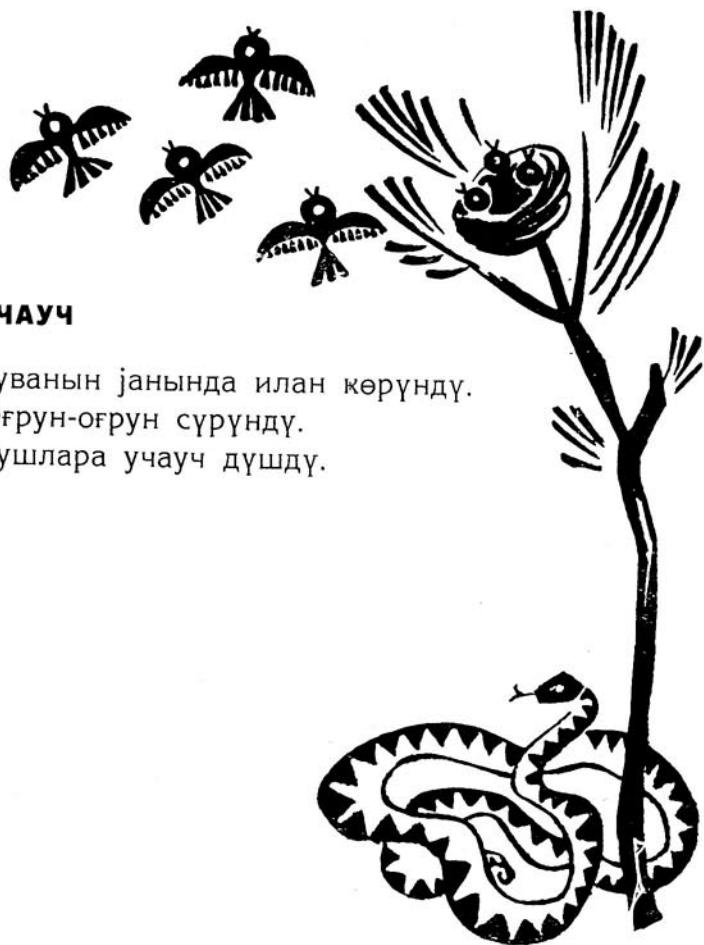
ГАЧАГАЧ

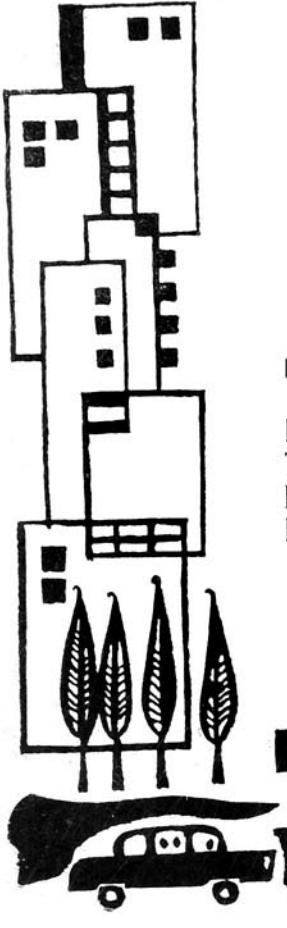
Илхыја чанавар кәлди.
Атлар һүркүшдү.
Гачагач дүшдү.

УЧАУЧ

Жуванын јанында илан көрүндү.
Оғрун-оғрун сүрүндү.
Гушлара учауч дүшдү.

көчәкөч

Гоншулугда
Тәзә бир ев тикдиләр.
Көһнәсини сөкдүләр,
Көчәкөч дүшдү.

**тапмачалар
јанылтмачлар**

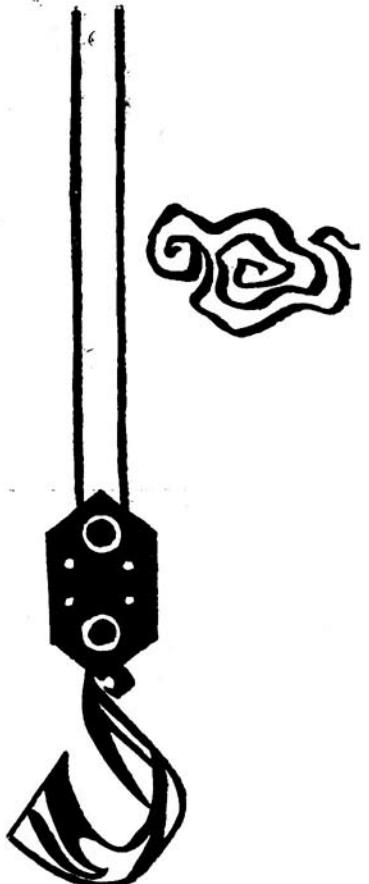
БАП-БАЛАЧА ФАБРИК

Гәрибәдир, гәрибәдир
Неч белә дә фабрик олар?
Нә дивары, нә дамы вар,
Нә машины, адамы вар!
Балачадыр, бап-балача;
Јохдур гапы, јохдур бача.
Јејир тез-тез тут јарпағы
Севир ипәк сарымағы!

(Иләк ғурдү)

ФИЛДЭН БӨЙҮК

Нечә фили
Хортумуна ала биләр.
Мүркүләсә—
Көйдән јерә сала биләр.
Ағыллыдыр,
Көмәк едир
Бәнналара.
Боју чатыр
Уча-уча биналара.
Чох ишләкдир
Филләр тәки.
Жүкләйирсән
Билмир чәки,
Галдырыр тез
Филдән бөйүк
Пәһләвандыр,
Нә инсандыр,
Нә һејвандыр!

(Галдырычы кран)

Үзәр суда,
Батар суда,
Қазәр суда,
Жатар суда.
Ганадлары,
Голлары вар.
Хәрчләнмәјән
Пуллары вар.

(Балыг)

33071

ЖАНЫЛТАЧЛАР

ГАЗ-ГЫЗ

Гыз газы газа тутду,
Газы гыз үтдү

КҮКҮ

Ики бүкү күкү једим,
Једим ики бүкү күкү.

ЖӨМӘКЧИЛӘР

БАЛТА

Дәјир ағача

Балта:

Тапп! Тапп! Тапп!

Әјир ағачы

Балта:

Та-аа-рапп!

МИШАР

Тапдым
Уста Јашары.
Алды әлә
Мишары.
Әмр еләди
Жүздишә.
Дишиләр
Башлады ишә.
Ағачдан
Кәпәк ахды,
Елә бил
Ипәк ахды.
Мишар
Көрдү ишини,
Сонра
Силди дишини.
Ағач
Дөндү тахтаја.
Жығылды
Тая-тая.

РӘНДӘ

Тахтаја бах:
Кәлә-кәтүр.
Тез рәндәни
Әлә кәтүр.
Тахта күсмәсин,
Тумарла ону,
Һамарла ону—
Ағарсын үзү,
Гуртарсын сөзү!

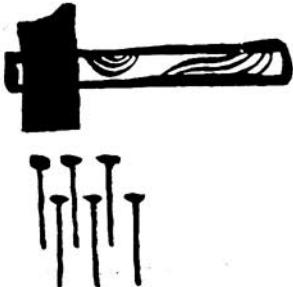
КӘЛБӘТИН

Нә чәтиндир,
Нә чәтиндир,
Нә чәтин!..
Мисмар чыхыр,
Бәрк јапышыб
Тахтадан.
Һарда галды,
Нијә кәлмир
Кәлбәтин?!

ЧӘКИЧ

Дајанмады динч
Дәмирбаш чәкич.
Дырыр башыны
Мисмарда вурду:
Туг, туг, туг!
Дәмир мисмары
Дивара вурду:
Туг, туг, туг!
Дајан, дәмирбаш!
Кәнара чәкил,
Дысылсын шәкил!

МӘНКӘНӘ

Араланды
Габаг чәнә,
Дал чәнә.
Аյырды тез
Бош ағзыны
Мәнкәнә.
Тутуб сыхды,
Сыхды, сых-ды
Дәмири.
Инди ону
Чәкич дөјүр,
Жијә сүртүр,
Жәмирир.

**телефон
зәңкәләри**

ДОВШАНЫН ЗӘНКИ

—Кимдир данышан?
Кә-ләм?
Истәјирәм сизә кәләм.

ЗӘНК ЕЛӘДИ АЙЫ:

—Салам, дајы!
Тез кәл бизе.
Сахламышам
Бал пајы.
Һә.. .һә...
Мешәдән
Жәтирмишәм!..
Ағачдан қетүрмүшәм.
Арылар?
Јох, хәбәр тутмадылар!
...Гојма!... .Да-ај.
Ва-ај! ..А-ај!..

ГОУНУН ЗЭНКИ

—Кечи бачы! Салам! Мә-эн!
Танымадын сэсим-дә-эн?
Билирсән, ай гыз, нә вар?!
Бизэ кәлди Чанавар.
Јаман јалварды јазыг.
Мәни гонаг чағырды.
Ңеч билмирәм нә едим,
Кедим, кетмәјим,
кедим?..

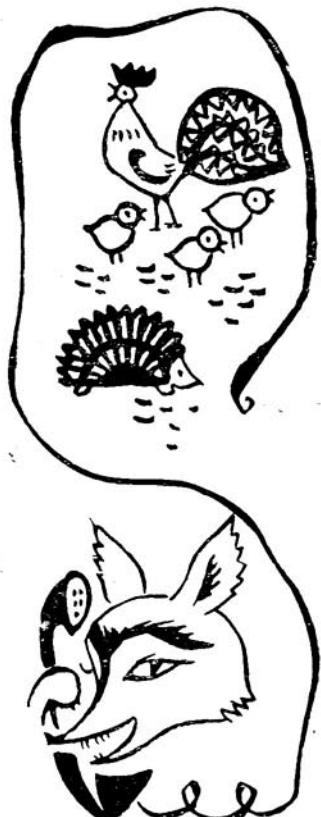
ДӘВӘ

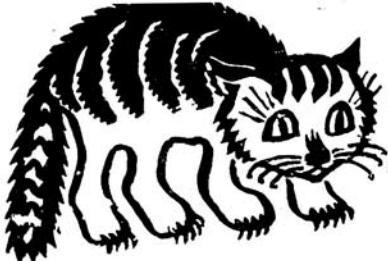
Зәнк еләди евә:
—Чағырын довшаны,
Деин қебид қәтирсүн
Филдән јекә газаны.
Су гыздырсын,
Жәлирәм.
Чимдирсүн мәни.
Довшан сөһбәти ешиңди
Дәвәкилдән
О кедән кетди.
Ңеч тапан олмады.

ТҮЛКҮ ХАНЫМ

Зәнк еләди Чаггала:
—Ганым гарадыр, хала!
Ојнајырдым меһрибанча
Тојугларла, хорузларла.
Кирпи қәлиб чыхды ора
Көз вуруб мәнә,
Саташды јенә,
Деди:—Нә һијләкәрсән,
Ай шәләгујруг!
Ордакы хоруз-тојуг
Гаггылдашыб құлұшдү,
Пәрт олду бачын гызы,
Јаманча һала дүшдү.

ПИШИИН ЗЭНКИ

—Жатдынымы, Сичан бала?

Jo-o?

Чалыммы сэнэ лајла?

Jo-o?

Ми-jo!

ЗЭНК ЕЛӘДИ ХОРУЗ:

—Тез хәбәр верин,
 Билсүн бүтүн һејванлар—
 Йорулуб Хоруз.
 Даһа банламајачаг,
 Сәһәр ачылмајачаг
 Онсуз!
 Дејин, тез дејин,
 Сәһәрин
 Дәрдинә галсынлар.
 Башларына
 Чарә гылсынлар.

карандашлар

Мән
Жедди карандашын,
Жедди бачы-гардашын
Нәғмәсини ешиздим
Бу сәһәр.
Белә иди нәғмәләр:

ГАРА КАРАНДАШЫН НӘГМӘСИ

Jaхshы баҳын,
Гара гушам,
Гарангушам мән.
Африкалы
Зәнчијәм,
Гараларын

Рәнкијәм.
Гара көзәм,
Гара гашам,
Гара јазан
Гара дашам,
Карандашам
Мән.

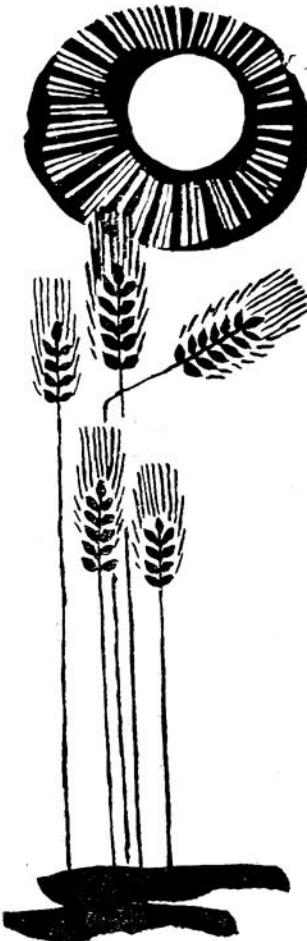

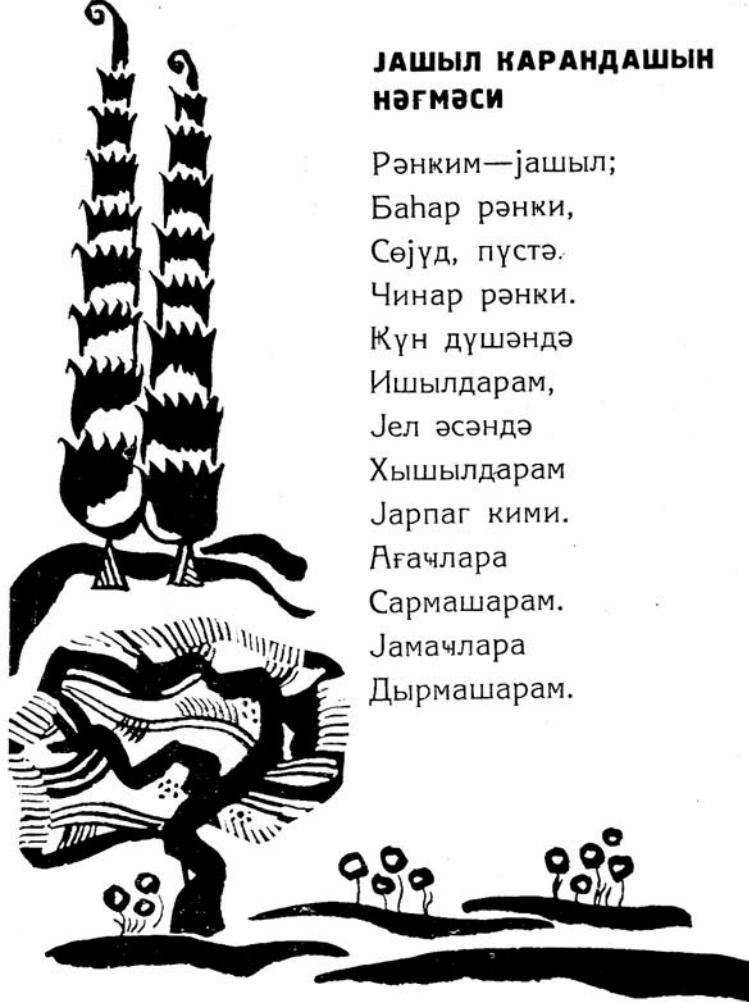
АГ КАРАНДАШЫН НӘГМӘСИ

Көрән дејир
Мән ағ рәнкәм,
Чох гәшәнкәм,
Ағ булудам,
Ағ гушам.
Дағлара
Гар олмушам.
Ағ сачлы
Гочајам мән.
Рәнкләрдә
Учајам мән.
Евләр тикән
Ағ дашам.
Гара рәнкә
Гардашам.

САРЫ КАРАНДАШЫН НӘГМӘСИ

Рәнким—сары,
Рәнким—буғда,
Рәнким—дары,
Чох гызларын,
Оғланларын
Сачлары.
Алыб мәндән
Өз рәнкини—
Сапсары
Құнәш, улдуз
Өвладлары,
Дағларын чох
Чичәкләри,
Құнәбахан
Ләчәкләри.

ЈАШЫЛ КАРАНДАШЫН НӘГМӘСИ

Рәнким—јашыл;
Баһар рәнки,
Сөјүд, пүстә.
Чинар рәнки.
Күн дүшәндә
Ишылдарам,
Јел әсәндә
Хышылдарам
Јарпаг кими.
Ағачлара
Сармашарам.
Јамачлара
Дырмашарам.

ГЫРМЫЗЫ КАРАНДАШЫН НӘГМӘСИ

Демәјин ки,
Мызмызыјам,
Мызмызыјам.
Мән дағларын
Құл гызыјам,
Құл гызыјам,
Тәзә ачмыш лаләсијәм,
Гызылқұләм,
Гырмымызыјам,
Гырмымызыјам.

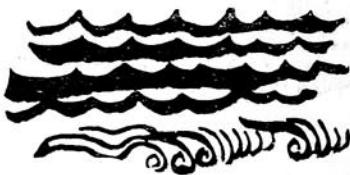
ГӘНВӘЈИ КАРАНДАШЫН НӘГМӘСИ

Гәһвәјидир
Дәрим мәним.
Гәһвәјидир
Јерим мәним.
Мән палыдын
Гозасыјам.
Сән рәнкими
Дүз јазмасан
Позасыјам;
Өз рәнкими,
Дүз рәнкими
Јазасыјам.
Јол вермәсән
Әкәр сәһвә—
Ичәчәйик
Бизим евдә
Шириң гәһвә.

КЕЙ КАРАНДАШЫН НӘГМӘСИ

Мән вермишәм
Өз рәнкими
Көjlәрә,
Үмманлара,
Дәниزلәрә,
Көllәрә.
Мәним рәнким
Кеj Хәзәрин
үзүндә.
Бир дә бизим
Камаләнин
көзүндә.

нағыллар,
мәнзүмәләр

ГАРГАНЫН МӘКТӘБИНДӘ

Бир күн жығыб
гушлары,
Дз-чох охумушлары,
Дил өјрәдирди Гарға.
Кәлмишди
Дәрс алмаға
Билдиричинләр,
Сәрчәләр,
Ханымчалар,
Әрчәләр.

Гарға

Дәрсә башлады.
Јаман башлады.

Сәрчәјә

Димдик вурду,
Белә бујурду:

—Гарр, гарр елә,
Гарр елә!

—Чик, чик.

—Jox, гарр елә!

—Гәачик,

Гәачик-чирик!

Чик-чирик!

Гарғаның

Һирси тутду.

Јенә дә вурду димдик,
Итәләди Сәрчәни:

—Говун бу јетимчәни!

Гарғаның мәктәбиндән
Тез говдулар Сәрчәни.

—Қөндәрін
Билдирчини!

Билдирчин кәлди.

Баш әјди.

Димдији јерә дәјди.

—Сән, гарр елә,
Гарр, гарр елә!

Билдирчинин нәғмәси

Jaыылды hәр тәрәфә.

Нәғмәсини охуду гуш

Үч дәфә:

—Бып-былыт,

Бып-былыт,

Бып-былыт.

—Jox, олмады!

Сән

Тәзәдән

Гарр, гарр елә!

Ағзыны ач,

Баах, белә!

Баах, белә!

—Бып-былыт,

Бып-бы...

Димдикләди
Билдирчини
Ачыглы Гарға.
Ону да говду
Өз мәктәбиндән.
Чағырды габаға
Туту гушуну:
—Гарр елә, көрүм,
Гарр елә!

Туту гушу
Димдијини шаггылдатды,
Джағыны таппылдатды,
Жумду, ачды,
Ачды, жумду көзләрини,
Тәкrap етди
Гарғаның сөзләрини:
—Гарр елә, көрүм,
Гарр елә!

Бу сөзләр
Гарғаның көлди хошуна.
Тәшәккүр еләди
Туту гушуна.

Үз тутду бүлбүлләрә:
—Охумајын бош јерә,
Билирәм ки,
Бир балача сәсиниз варр,
Әкәр варса һүнәриниз,
Онда дејин:
Гарр, гарр!
—Чик-ки-чиви,
Чиви-чик-ки,
Чик-ки-чиви,
Чиви-чик-ки.

Пырр еләјиб
Учду гушлар,
Балача гушлар.
Көрпәлилікдән
Нәғмәсини
Бүлбүл кими
охумушлар.

Ики гара долаша
Далаша-далаша
Қәлдиләр
Дәрс алмаға
Гарғадан.

—Кәлмишик,
Га,
Гар-га!

—Хош кәлмисиниз,
Сиз а бала гарғаларр,
гарр, гарр!
Кәрәк галмасын,
Дала гарғаларр,
Гарр, гарр!

Долашалар күсдүләр:
—Jox, биз гарға дејилик,
Долашајыг, долаша!
Неч „сағ ол“ да демәдиләр
Гарғаја.
Кетдиләр аша-аша.

Мәктәбдә
Гарға галды,
Бир дә туту гушлары;
Онларын бир-бириндән
Кәлирди чох хошлары.

ГАРГА НИЈӘ ГАРР ЕЛӘЈИР?

Гарға баҳды
Габағында дајанмыш
Гушлара—
Сәрчәләрә,
Бүлбүлләрә,
Гарангушлара.
Баҳды, баҳды,
Құлұмсәди,
Гырылдады,
Өз-өзүнә
Гарылдады:
—Мән hara,
Бунлар hara?
Гушлара баҳ,
Гушлара.

Ңамы ачыб ағзыны
Она бахырды.
Гушларын көзләриндән
Нөрмәт,
Мәһәббәт,
Диггәт јағырды.
Гарға кәлди һәвәсә
Башлады дәрсә:
—Дүнән сәһәр,
Дүнән сәһәр
Балығ чөлдә қәзири,
Әлиндә көј чамадан,
Ичиндә фил баласы.
Чиккилдәди сәрчәләр
Јавашдан:
—Вај, вај!
Јалан данышыр,
Јалан, јалан!
Биз билирик,
Чик-чирик!

Гарға дејирди:
—Дүнән ахшам,
Дүнән ахшам
Тұлқұ шири јејирди.
Мәни көрчәк
Горхду тұлқұ,
Учуб гонду будаға.
Башлады чығырмаға.

—Fa, fa, fa!
Бұлбұллар дилләндиләр:
—Нә данышыр гағамыз,
Бизим гоча гарғамыз?!
Бұтүн гушлар құлұшдұ,
Ағачдан төкүлүшдұ.
Гарға да гонду јерә.
Көзләри кирдәләнди,
бәрәлди:
—Гарр, гарр,
Јахын кәлин, јахын.
Јарамазлар!
Мәнә јахшы бахын,
Гарр, гарр!
Говарам сизи,
Ағылсыз гушлар!
Сахламарам
Мәктәбдә һеч бириңизи.
Сиз құлұрсұнүз,
Амма мән
Данышырам сизә
Тарихдән:
—Тұлқұ ширин башыны
кәмириди.
Учуб гонду будаға.
Јалварды мәнә:—Fa, fa!
Апар мәни узаға!

Дүшдү һај-күj,
Гушлардан бири
чығырды:
— Тез јумсун ағзыны
Јаланчы аға!..
Сәсини кәсди гарға.
Туту гушу әкилди,
Галан гушлар
Төкүлдү
Гарғанын үстүнә:
Димдиклә һа димдиклә!
Чимдиклә һа чимдиклә!
Гарға истәди гача,
Гарға истәди уча.
Бачармады.
Чығырдыгча „гарр, гарр“.

Јаланчыны
Дөјдүләр о ки вар!
О замандан
Тәк кәзир
Јаланчы гарға.
Ады чыхыб јадындан,
Бу сәс галыб
адындан:
— Гарр, гарр!

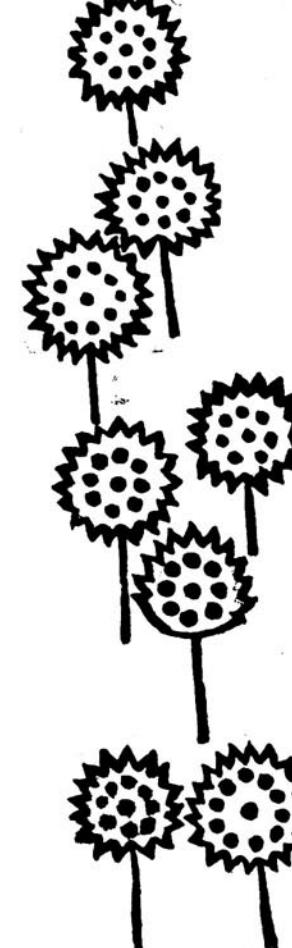
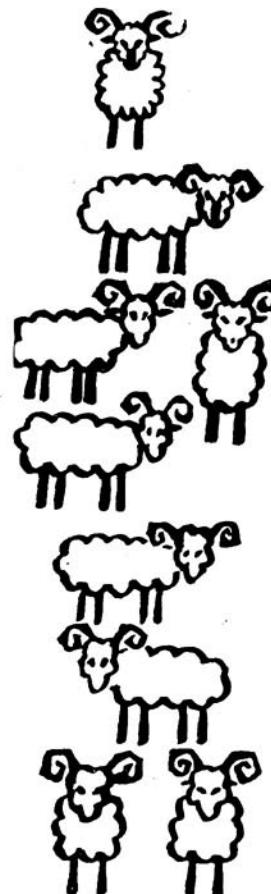
УЧ ГАРДАШ, БИР БАЧЫ

1. ҮСТӘКӘЛ

Бу оғланын
Чох гәрибә ады вар:
— Устәкәл!
Нәji көрсә,
Кими көрсә,
Эл еләјир,
Дејир: кәл!
Суал верир,
Мисал верир
Ушаглара
Устәкәл.
Сај кәтирир,
Пај кәтирир
Гочаглара
Устәкәл.
Ким мисалы
Дүз һәлл етсә,
Фәрги јохдур
Ахшам етсә,
Құндүз етсә,—
Устәкәлә
Дост олур.
Ишләри дә
Раст олур.

Үстәкәл чобан олду.
 Сүрүсүнү -
 Дағ дөшүнә апарды.
 Гузулары
 Қөй чәмәндә отарды.
 Чох кечмәди,
 Дағылышды гузулар.
 Нечәси саға гачды,
 Нечәси даға гачды,
 Нечәси сола кетди.
 Нечәси јола кетди.
 Үстәкәлин
 Гузулара
 Ачығы тутду.
 Җағырды, —
 Қәлмәдиләр.
 Бағырды, —
 Қәлмәдиләр.
 Қәмәриндән
 Чыхарды түтәјини,
 Сүзүб дағ этәјини
 Чалды
 „Чобан бајатысы“.
 Гузулар
 Бир јерә јығышды:
 Үчү сағдан кәлди,
 Беши дағдан кәлди,
 Дөрдү солдан,

Бири ѡлдан
 гајытды.
 Үстәкәл
 Гузулары
 Сајмаға башлады.
 Қәлин,
 Бир јердә сајаг.

 Үстәкәл
 Бағбан олду.
 Ағачсыз торпаға,
 Жарпагсыз будаға
 Іазығы кәлди.
 Жувалар дүзәлтди
 торпагда
 Ағачлар үчүн.
 Ишләди нечә күн,
 Нечә аj, нечә ил.
 Ағачлар дүзүлдү
 Җәркә-чәркә,
 Сыра-сыра.
 Дәчәл гузулар кими
 Гачмадылар
 Ора-бура.
 Инди қәлин,
 Бағбаның
 Сајаг ағачларыны,
 Үстә кәләк,

Топлајаг

Үстәкәлин варыны:

Бу үч,

Бу дөрд,

Бу да беш...

Үстәкәлин бағына

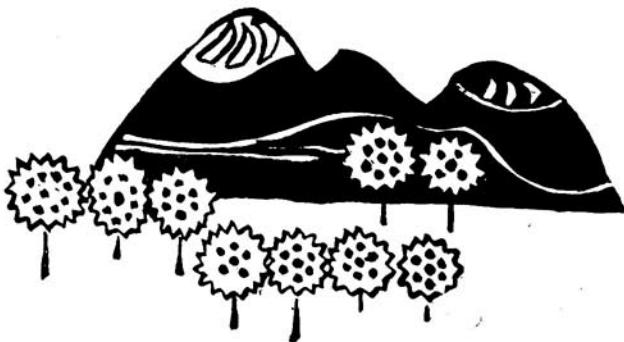
Гонаг қәлин

јајда сиз!

Жөрүн нечә ағач вар

Чашмајын һа...

сајда сиз!

2. Чыхычы

Башында гыјғачы вар,

Әлиндә сајғачы вар.

Јанындадыр хурчуну,

Жәлиб алсын борчуну.

Он алмадан чыхар беш,—
галар беш.

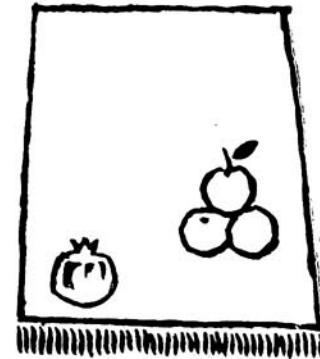
Он дөрд нардан чыхар он,—
галар дөрд.

—Ај Чыхычы, ај Чыхычы,
Дәфтәрини бурда өрт.

О, өртмәди дәфтәрини,
Деди:—Жәлсін
Ңесаб билән ушаглар.
Онлара суалым вар.

Нәркиз ирәли қәлди.

—Ај Нәркиз,
Хурчунумда
Беш алма вар.
Икисини сәнә версәм—
Нечәси галар?

—Бешдән

Икини чыхсам...

Галар үч! Галар үч!

—Сағ ол, Нәркиз,

Алмалары

Вердим сәнә.

Нөвбә чатды Елшәнә.

—Хурчунумда

Он нар галыб.

Пај алмамыш

Сән галмысан,

Құлнар галыб.

Қөтүр, көтүр

Үчү сәнин,

Үчү онун.

Тез де, Елшән,

Нар галдымы

Ичиндә бу хурчунун?

Ишә салды бармаглары,

Ңесаблады Елшән нары.

—Ондан үчү чыхырам,

галыр једди.

галыр једди.

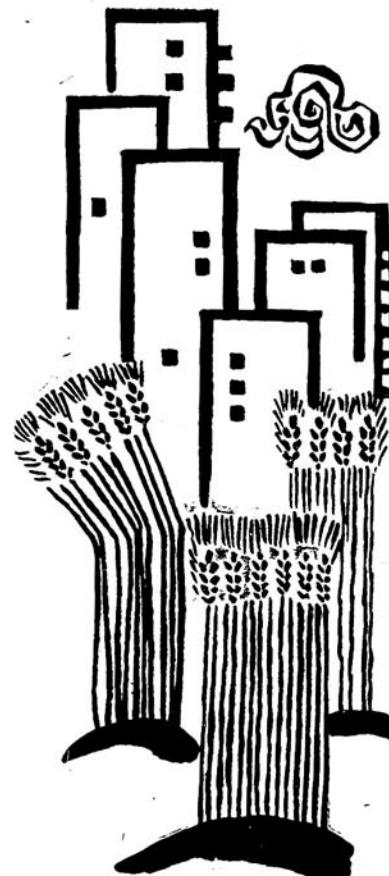
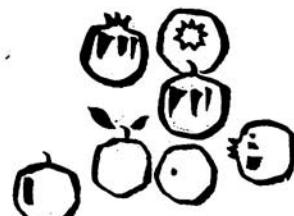
Једдидән дә үчү кетди,

үчү кетди,

Галды дөрдү.

Хурчундакы дөрд нары

Елшән өзү дә көрдү.

3. ВУРУЧУ

— Бәс бу чаван

Кимдир белә?

— Вуручудур, Вуручу!

Балтасы вар,

Чәкичи вар,

Гуручудур, гуручу.

О, бир илдә

Үч ев тикир.

Ики илдә,

Үч илдә бәс?

Ңесаблајын.

Тапса һәр кәс

Десин мәнә.

Тапмадыныз?

Онда бахын

Бу тәрәфә,

Јахшы бахын:

Үч чохалды ики дәфә,

Үч чохалды үч дәфә...

Зәһмәт чәкир,

Тахыл әкир

Вуручу.

Тарла боју

Салыр ләпир,

Буғда сәпир

Вуручу.

Дәнләр јердә
Јатыр, шишир,
Бир күн онлар
Јери дешир.
Баш галдырыр,
Көј от олур,
Құлләнир,
Сұнбұлләнир.
Инди бир дән
Галхыб јердән
Сұнбұл олуб.
Һәр сұнбұлдә
Јува гуруб
Азы, азы ијирми дән.
Чәтиң олар
Несабламаг
Буну бирдән.
Ахы, јерә
Бир дән дејил,
Ики дејил,
Он-он
Жүз-жүз
Дән сәпилир...
Ај ушаглар,
Тез бөјүйүн,
Тахыл бичин,
Тахыл дөјүн,

Өлкәмизин
Һәр јеринә
Jaýын
Гызыл буғдамызы!
Jaхшы-jaхшы
Несаблајын,
Сајын
Гызыл буғдамызы!

4. БӨЛҮЧҮ

Бығларыны
ешә-ешә

Жәлиб чыхды Бөлүчү.
Вар әлиндә топпузу,
Бир чибиндә бычағы,
Бир чибиндә үлкүчү.
Бығ алтындан

құлұр, құлұр,
Сәһәр ахшам
кәсир, бөлүр.

Чәтиңә дүшән олса,
Бөлкүдән күсән олса,
Жәрәк десин Бөлүчүjә.
— Нә вар, Құлұш?

Нијә белә ачыглысан,
Додағындан гачыб құлұш?

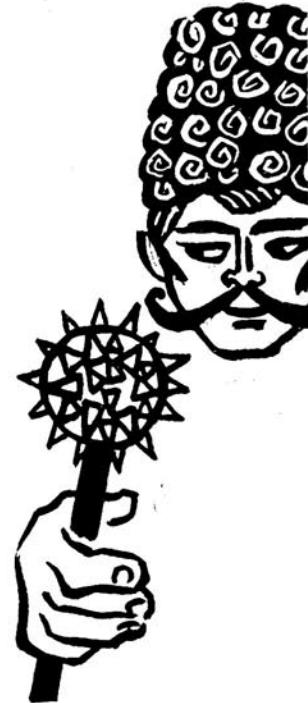
Нијә Севинч
Тәрс-тәрс бахыр
Сәнә сары?

— Жәрүрсәнми,
Ај Бөлүчү,
Бу үч нары?

Нәнәм верди икимизә.
Биз билмирик нечә бөләк?

Сән де бизә.

— Бу—Құлұшүн,
Бу—Севинчин.

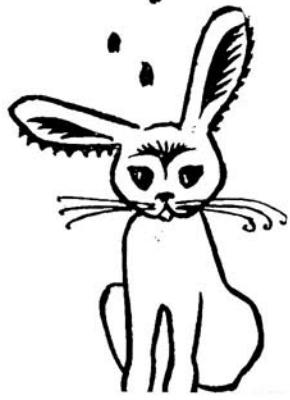
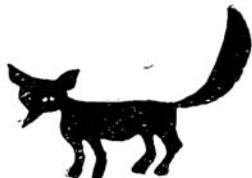

Бах, буңу дә...
— Йох, јох, бөлмә!
Үчүнчү нар—
Нәнәмизин!
Кичик гызлар
Гојмадылар Бөлүчүнү
Ишә сала бычағыны,
үлкүчүнү
О үчүнчү шириң нары
Бөлә јары.
Сәһәр-аҳшам Бөлүчү
Бығларыны ешә-ешә,
Бөлүр бешә
отузу,
Бөлүр үчә дөггүзу.
Бөлүнмәјән рәгәм көрсә,
Салыр ишә топпзуу,
Бычағы,
Ja үлкүчү.

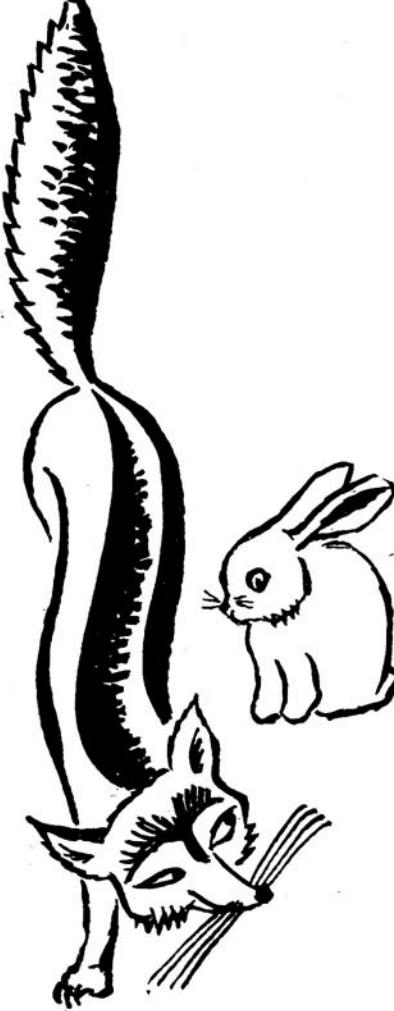
ДОВШАН, ТУЛҚУ, ЧАНАВАР

Кол далындан
Гачды Довшан,
Тәрпәнди јовшан...
Чыхды јола,
Бахды сола:
— Қәлән ким ола?
Көрән нә вар,
Өлә-өлә
Түлкү ләлә
Дүйүрүр белә?
— Қәлдим сәнә
Верим хәбәр,
Шад хәбәр.
Мешәдәјдим
Бу сәһәр.
Чанавар деди ки,
Гонаг қедирәм
Бизим Довшана.
Хәбәр апарын
Бириниз она.
Мән дә
Хәбәр кәтирдим.
А Довшан,
Көзүн айдын!
Даһа нә дәрдин?!
Эввәл севинди Довшан,

Құлумсәді көзләри...
 Бирдән
 Дүшдү горхуя,
 Титрәмәјә башлады
 Дизләри.
 — Тұлқұ ләлә,
 Гојма кәлсин
 Амандыр!
 Қерүрсәнми
 Һалым јамандыр?!
 Чанавар мәни
 Чохдан ахтарыр.
 Мәни... тутмаг...
 Мә-ни...
 Іе-мәк... истәјир.
 — Довшан гардаш,
 Текмә ган-јаш.
 Сәнә гонаг қәлир
 Чанавар.
 Іәгин бир сөзү вар,
 Демәк истәјир.
 Буну да сән
 Қәрәк јахшы биләсән,
 Тұлқұ ләлән
 Ңеч кәсдән
 Горхан деил.
 Балача Довшан деил!
 Қерүрсән ки,

Өлмәмйшәм
 Һәлә варам!
 Чанаварын габағында
 Мән өзүм дә
 Чанаварам!
 Довшан
 Јола баҳды
 Әсә-әсә:
 — Тұлқұ ләлә,
 Гој гачым,
 Мән демәрәм,
 Сән дә демә!
 Ңеч кәсә!
 Гој гачым...
 — Нә горхагсан,
 Нә ахмагсан,
 А Довшан!
 Қәр сәнә ким
 Гонаг қәлир!
 Мешәмизин саһиби—
 Чанавар аға.
 Габағына
 Чыхасан қәрәк,
 Әлләрини
 Сыхасан қәрәк!
 Довшан јенә
 Јола баҳды.
 Қаһ саға,

Қаһ сола баҳды,
 Гачмаг истәди.
 Тұлқұ ләлә
 Тутду дилә
 Довшаны:
 — Ахы, сән дә
 Бир иқидсән!
 Нә дејәрләр
 Гачыб кетсән?
 Һамы сәни
 Гојар лаға...
 Горхма Довшан,
 Қәлир аға...
 Чанавар!
 Мөһкәм дајан!
 Қә-лир, кә-лир.
 Чых габаға!
 — Горхурам ахы,
 Тұлқұ ләлә.
 Чанавар аға
 Қәлә-кәлә
 Мәнә баҳыр!
 Тұлқұ чыхды ирәли,
 Үрәйинин үстүндә
 Сағ әли,
 Баш әјди:
 — Аға Чанавар!
 Мән Тұлқүнүн,

Бу Довшанын
Сәнә чохлу
Саламы вар!
— Салам, са-лам!
Түлкү ләлә,
О достун
Довшан будур?
— Бәли, бәли!
— Сағ ол, Түлкү,
Дедикләрин дөгрудур!..
Аյ аман,
Нә јаман
Утанчагдыр
Бу Довшан!
Неч галдырымыр
Башыны.

Түлкү үрәкләнди.
Бир аз ирәли кәлди,
Чанаварын габағында
Чөмбәлди,
Довшаны көстәрди.
Чанавара көз вурду:
— Сән кәлмәмиш
Дејирди ки, бу-Довшан,
Олум ағама гурбан!
Дејирди ки,
О, нә десә
Еләрәм:

Ӱ, ғәл дәсә,
Галарам,
О, өл десә,
Өләрәм!
— Сағ ол, Довшан,
Нә гочагсан!
Афәрин!
Индән белә
Дост олуруг,
Көзүм үстә
Вар јерин!
Кәл јахын,
Көрүм сәни,
Көзләринә
Мән бахым!

Үшүjүрдү
Јазыг Довшан
Горхудан.
— Түкү јумшаг
Довшандыр бу.
— Аға,
Гочаг Довшандыр бу!
Ағзы гара
Чанавара
Баҳдыгча Довшан —
Утанаңды
Жол көзләjән

Балаларындан.
— Амма, Довшан,
Өз арамыздыр,
Гулагларын
Узундур чох!
Хошума кәлмир!
Jox, jox!
Ејиб еләмәз!
Неч кәс билмир,
Көдәлдәрәм!..

Бирдән
Чанаварын

Көзләри бәрәлди.
Довшана
Лап жаһын кәлди:
— Дајан! Дајан!
Дүнән кечә
Сичаны, сән
Көндәрмишдин
Јанымы?
— Шу-шу-шу-шу...
— Сән кирмишдин
Дүнән кечә
Бостанымы?
— Шу-шу-шу-шу...
— Чәкилмә кери!
Јејәчәјәм
Инди сәни
Дири-дири!
— Је, аға, је,
Жемәлидир
Бу Довшан!
Нә десән, де,
Демәлидир
Бу Довшан!
Түлкү ләлә
Доланды

Чанаварын башына,
Бахды, ләzzәтлә баҳды
Јејилән гардашына.
Гүргүруну булады.
Ағзынын сују ахды,
Додағыны јалады.

БИЛЛУРӘНИН НАГЫЛЫ

Гочаг гыздыр,
Жөйчәк гыздыр
Бизим Биллурә.
Тамам дејил
Алты јашы.
Чох шејләрдән
Чыхыр башы.
Шириндилдир,
Ағыллыдыр,
Сәһбәтлидир,
Нағыллыдыр.

Дүнән сәһәр
Чох гәрибә
Бир иш олуб
Бизим евдә.
Балача Биллурәнин
Әлләри динч дурмајыб,
Әлләри динч дурмајыб,
Гарышдырыб аләми.
Амма өзү дејир ки,
Әлләрини
Һеч бир шејә вурмајыб,
Һеч бир шејә вурмајыб.
Гулаг асын, дејим сизә
Бизим евдә нә олуб?

Мән бир гуту кәтирмишәм.
 Биллурәјे вермишәм.
 Қеј гутудур—мұчрудүр,
 Ичиндә чохлу һәрф вар:
 Гара-гара,
 Ири-ири
 Эл бојдадыр һәр бири.
 Мұчрунүн үстүндә дә
 Тәк бу сөзү жазыблар:
 „К а с с а“
 Һәмән касса
 Бирдән-бирә јох олубдур,
 Чыхыб кедиб һараса.
 Демәсә дә гыз өзү
 Мән билирәм лап дүзү:
 Таксыркар Биллурәдир.

 Ата ишдә, ана ишдә,
 Биллурә отагда тәк.
 Дырыхыб бәрк
 Ора бахыб,
 Бура бахыб,
 Отагдакы шејләри
 О тәрәфә-бу тәрәфә
 Дашиямаға башлајыб.
 Бирдән әли динч дурмајыб,
 Қәтүрүбдүр
 Мән алдығым касса-ны,

Кассаның үстүндәкі
 Ики С-дән бирини
 Бычаг илә
 Гашымаға башлајыб.
 Қеј гуту бирдән-бирә
 Дәжишибидир шәклини,
 Дәнүб олубдур КАСА.
 Ичиндә һәмән һәрфләр.
 Бундан сонра башланыб
 Гәрибә ишләр,
 Гәрибә сәһвләр.
 Һәрфләри бирчә-бирчә
 Дүзүб јерә
 Биллурә.
 Дүзәлдиб „тојуг“ сөзү,
 Бир аз сонра
 Тојуг өзү
 Отагда дән
 Ахтармаға башлајыб.
 Гагылдајыб,
 Шагылдајыб
 Аз галыб јумуртласын:
 Гағана-гағана,
 Гағана-гағана!
 Тојуг гачыб,
 Гыз.govуб.
 Гыз гачыб,
 Тојуг.govуб.

Бу вахт күнчдән
 Бир сәс қәлиб,
 Дејиб:
 — Дајан, јасс, jacc!
 Сүсс, сүсс!
 Демә һәмән С имиш,
 Биллурәнин поздуғу,
 Кассаның үстүндәки,
 Биллурәдән гачан С.
 Тез тојуғун
 Кәкилиндән јапышыб,
 Шәкилиндән јапышыб.
 Бирдән-бирә
 Іох олуб надинч тојуг,
 Евә долуб
 Гар-сојуг.
 Биллурәнин әлләри
 Чох үшүүб,
 Донуб сојугдан.
 Ачыб, төкүб шифонери,
 Қәзид чох јери,
 Палтосуну ахтарыб,
 Әлчәйини ахтарыб,
 Қејмәк үчүн
 Гардашынын
 Пенчәйини ахтарыб.
 Биллурә горхуб јаман;
 „А-та!“ дејиб чығырыб,
 „А-на!“ дејиб чағырыб.

— А-та, а-та!
 — А-на, а-на!
 Йығышыб һәрфләр
 Дүзәлдибләр
 „Ата“ сөзү,
 „Ана“ сөзү.
 Тез, гапыдан
 Кириб евә
 Ата өзү, ана өзү.
 Һәр икиси
 көрүб јердә
 Биллурәнин
 Гаршысында
 Ики сөзү.
 Гучаглашыб
 Ана-бала,
 Өпүшүб
 Ата-бала.
 Дејирләр ки
 Биллурә гыз
 Ағлајырмыш
 Аз гала.

АНАЛАР ВӘ ЛАЈЛАЛАР

Һәр анаја —
 өз баласы
 Һәр балаја —
 өз лајласы.
 Кечәләрин јухусу вар,
 Кечәләрин горхусу вар,
 Кечәләри ојаг галыр,
 Лајла чалыр
 Аналар.
 Һәр бири өз дилиндә.
 Нә дејир лајласында
 Ана марал, ана фил,—
 нә дејир?
 Нә дејир лајласында
 Ана гартаł, ана шир?
 Довшанларын аналары,
 Инсанларын аналары—
 нә дејир?

ТУРАЧЫН ЛАЛЛАСЫ

Турача бах, турача бах,
Далынча бир овчу дүшүб
Ону көрсә, вурачаг.

Кола кирди ана турач.
Деди:—Тез ол, мәнә јол ач,
мәнә јол ач!

Далымча бир овчу қәлир,
Мәни көрсә, вурачаг.
Турач гачды колдан-кола,
Мешәликдә көздән итди.
Чох ахтарды овчу ону
Күн батанда чыхыб кетди.
Гара чадыр гурду мешә
Улдузлары бирчә-бирчә
Бу чадырдан асды кечә.
Жувасына кәлди турач.
Балалары көзләйирди
јухусуз, ач.

Чүчәләри јығды ана
Ганадлары алтына.
Башлады лајласына:

—Жатын, жатын, чүчәләр.
Сәс салмајын кечәләр.
Кәсин чиккилтинизи,
Тапар тұлқуләр сизи.
Әкәр сизи құдсәләр,

Бирчә-бирчә тутсалар,
Түкүнүзү дидсәләр,
Онда мән неjlәрәм бәс?
Бизим бу мешәликдә
Қәлмәз көмәjә hеч кәс.
Тез жатын, салмајын сәс.

ДЕЛФИНИН ЛАЛЛАСЫ

Ов едиб қедирди
Балыгчы гајығы.
Далынча дүшмүшдү
Бир көпәк балығы.
Сән демә делфинләр
Құдүрмүш бајагдан.
Говдулар узаға
Балығы гајығдан.
Гајыдыб кетдиләр
Һәрәси бир жана.
Галдылар о јердә
Бир бала, бир ана.
Гајығын жанында
Жөрәндә делфини,
Гајығчы тез онун
Сорушду кефини.
Бу делфин елә бил
Гајығы гучурду,
Севинчдән гуш кими

Аз гала учурду.
Бир дәчәл ушаг тәк
Гуурруду мин ојун,
Гајыгла аз гала,
Олурруду гол-бојун.
Бир јердә үздүләр
Гаранлыг дүшүнчә,

Лајласы бу олду
Делфинин о кечә:

— А мәним илкин балам,
Балача делфин балам.
Көй сулар јерин олсун,
Јат, јухун шириң олсун,
Делфин балам, јат!

Гачма ора-бура сән,
Тез дүшәрсән тора сән.
Ағыллы ол, чан балам,
Көјчәк, меһрибан балам,
Делфин балам, јат!

ГУРБАГАНЫН ЛАЈЛАСЫ

Қөлмәчәдән гыраға
Чыхды ана гурбаға,
Улдузлара вурду көз,
Гырылдатды нечә сөз.
Јатанлары ојатды.
Жекәғыз баласы
Бирдән јадына дүшдү.
Өзүнү суja атды.
Чох кечмәди, гајытды,
Қөлмәчә гырағында
Лајласыны јаратды:
— Итди чөмчә гујруғун.

Инди нәдир бујруғун?
Сән тез бөјү, мәнә чат,
Јухун кәлир, тез ол јат,
вға, вға,
вға, вға.

Јат, мәним аға балам,
Көрпәм, гурбаға балам.
Је, ағзын јекә олсун,
Бојун бир тикә олсун,
вға, вға,
вға, вға.

Сәсин тутсун көлүмү,
Јахын гојма өлүмү.
Баш вур лилә, кир зыға.
Тут је чохлу мығмыға,
вға, вға,
вға, вға.

ЧАНАВАРЫН ЛАЈЛАСЫ

Жувасына гајытды
Чанавар.

Ган ијини аланда
Мырылданды балалар.
Жәтириди гузуну
Көрпәләрә једиртди.
Ојнашдылар,
Далашдылар,
Боғушдулар,
Јорулуб јатышдылар
балалар.
Лајласына башлады
Чанавар:

— Јат, мәним күчүк
балам.
Тез бөјү, кичик балам.
Гулагларын, көзләрин,
Дишиләрин ити олсун,
Гузунун эти олсун
једијин.

Кими көрсән парчала
Бөјү, чанавар бала.
Парчала, парчала,
парчала

Уу-уу
Уу-уу...

КИРПИНИН ЛАЈЛАСЫ

Жедирди ана кирпи
булаға,
Жатмамыш, әл-үзүнү
јумаға.
Жарпаглар хышилдады
мешәдә,
Ики көз ишылдады
мешәдә.
Титрәди, кирпи дүшдү
горхуя.
Баласы қетмәмишиди
јухуя.
Гајытды ана кирпи
евинә,
Жалады баласынын
бурнуну.
Сөjlәди буну:
— Мешәдә сәс вар,
Жәзир чанавар,
Сәсин кәлмәсин,
Жат, кирчицијим,
Жат, көрпәчијим.

Иjнәләрин чох,
Һәрәси бир ох.

Ким сәнә дәјсә,
Жөзүнә батсын.
Балам тез жатсын.
Жат, кирчицијим,
Жат, көрпәчијим.

АНАМЫН ЛАЈЛАСЫ

— Бәс мәним лајлам, ана?!

— Өз лајлан вар сәнин дә,
А гадан алым.
Жадымдан чыхыб.
Бир азча дајан,
Жадыма салым.

Ишыг кәлди елә бил
Днамын көzlәринә.
Бир аз да јуху гатды
Јухулу сөzlәринә.
Демәсә дә лајласынын јашыны,
Гучаглады баласынын башыны.
Охуду:

— Лајла дедим балама,
Ил кечә, ај долана.
Балам кедир јухуя,
Башына Ај долана.

Жат, улдуз балам,
горхусуз балам.

Чејран көрпә аһуя
Лајласыны охуя.
Чанаварын баласы
Чохдан кедиб јухуя.

Жат, гочаг балам
Жат, ојаг балам,

Сајырам кечәләрй,
Тәкләри, бирчәләри.
Сән дә жат, чохдан жатыб
Турачын чүчәләри.

Жат, көјчәк балам,
Мәним тәк балам.

Гурдлар, гушлар жатыблар,
Жухуя бал гатыблар.
Гурбағанын көлүнә
Елә бил даш атыблар.

Сән дә жат, балам,
Шоколад балам.

— Йорулдунму?
— Jox, jox, ана!
Гурбан олум лајлана.
Jенә сөјлә.

— Чаялар долу су кәлсин.
Елин арзусу кәлсин.
Лајла дедим балама,
Жатсын, жухусу кәлсин,
Жат, динчәл балам,
А дәчәл балам.

Жерини салдым раһат
Гочаг, зирәк балам, жат.
Жухун әтирли олсун
Мәним чичәк балам, жат.
Жат, көрпә гузум,
Шәкәрим, дузум,
жат!

НИТАБЫН ИЧИНДӘКИЛӘР

„Сөзләр“ китабындан	3
Тапмачалар, жанылтмачлар	13
Көмәкчиләр	19
Телефон зәнкләри	25
Карандашлар	31
Нагыллар, мәнзүмәләр	39

Теймур Эльчин

(Алиев Теймур Сулейман оглы)

Слова, песни, сказки, колыбельные

(На азербайджанском языке)

Редактору **Әләкбәр Салаһзадә**. Рәссамы **Әләшրәф**
Бәдии редактору **J. Агаев**. Техники редак-
тору **Б. X. Гурбанова**. Корректорлары
С. Оручова, В. Насәнов.

Жыгылмага верилмиш 12/III-1969-чу ил. Чапа
имзаланмыш 28/IV-1969-чу ил. Кағыз форматы
70x108 $\frac{1}{32}$. Чап/в. 3,42. Учот. нәшр. в. 3,4
Сифариш 2281. Тиражы 10.000. Гијмәти 37 гәп.

Азәрбајҹан ССР Назирләр Советинин Дөвләт
Мәтбуат Комитәси.
«Кәнчлик» нәшријаты. Бакы, Ыусу Һачыјев
күчәси, 4.
Бакы, «Коммунист» нәшријаты мәтбәэси.

37 ran.

196
315

Off

1969
315